uti q' e nra ad illius conservoem. Et aliog n intendat a nra parti q' intendit educere effum sibi sitem, qmvis aliog e decens Et ex defun[?] ia n aterz. Ut n co mo q ad aliq na intendit feminas sicut monstra.

Qrei 5o. An na intendat corruptoem? R n intendi pse sed p accens. qmus sit n pot dari geno sine corruptione. Pri q' corruptio pse e negao et malum: q n intenditur a na. Dices. Q' intendit finem intendit medium. sed na intendit pse bonum, q' e finis gnis: q etm intendit pse corruptoem q' e medium ad gnem, s igit sine illa n pot dari geno. R corruptoem n ee medium pse. n eg etm medium intendit pse, q' itz[?] q' e negum.

Inst. Malum n fundari in bo: corruptio fundari in ma q' e bonum: q n in se mala. R ng mai. nam malum cum sit negum tanta se pe in p'vo q' ad bum. Uq. Bum et malum sit ona: q n possunt dari sit in eadm ma. R corruptoem n ee malum ru ma sed fre, cui opponit ut caecitas visui. Hoc ea q' intuoem etm dici malum na qm destruit Et n dici subiectum in q sit q' e cana.

Qrei 6o. C corruptio sit proprietas natis na. R eo mo ee proprietatem na q ab illa intendit. Ut cum intendat a na Ut illius i natis n q' ru fre qm destruit fru conr, nisi eo mo q mrs dr hoi natis sc nimirum natis sumat p eo q' sequi nam quomo mo se hat ad illam ad conservoem sit. t ad nam bine pot aliqd ee proprietas coiens na uti et destruens partem.

Qrei 8o. C proveniat corruptibilitas mixtis. R provenire 1o ex pma receptiva onior q alias recipit alias fras appetit. 2o ex pe vo fre provenit corruptibilitas ex eo qd ut conservetur in ma requirit disposnes qsmixtis p oppas requirit fra in illa conservari. Qrei 9o. Sn q creans et dreans gnao et corruptio. R coire 1o in subito, q' e iter iqs onium mis. 2o q' se mutuo

conse

securi. 3° q̃ utraq dari sit in eod insti sat priuè. Dicunt
v° q̃ e cutruptoem utar ab aii ad poam i poa in auia. Iterū
q̃ grao ē bum compi, compo malum ut dissimuls.

Cap. 3um

Vtr dei resolutio usq ad mām p̃am?

Huius q̃onis ē ut in gñe subali fiat corrumpatur compositum, quedam ut
nit des illo maneat t subale t acciale ∫ ad mām p̃am; neq
sn ē c̃batio q̃ ant in gñe unius sol disposi frām subalem
alterius, et illa accia q̃ ad conseruoem talis fr̃e regrabant
et n̄ compatiunt cum fr̃a adueniente, manereq eand mām
et quantem, sitq q̃ ad etiam illas q̃lits q̃ ad frām geniti
disponebant qm alioq dispdanī q ad gradus intēois t remitēois
&c &c, qmvis resistant aliq &c.

Dē 1° q̃ quantas ē qualitas inseparabi-
lis mē in q̃ im̃ subiectari, et alīq accia corporea subiectant
im̄ in q̃ntte, atq in gñe subali manet eadm mā, q̃ etm
manebit ead quantas q̃ antea in illa erat, et illa accia q̃ utriq
fr̃e subali possunt inseruire, qmvis alioq augeant t minuant
in gñu: nam illa dispōes q̃ in certo gñu n̄ compatiunt sm̄
frām viventis, vg in certo gñu inseruiunt ad frām cadaveris
t ē ∂.

2°

disponebant mām ad ipsam frām: q̃ si tales dispōes
poriūt ante aduentum fr̃e, tam fr̃a siquens introduceret in mām
n̄ dispām seu in mām indifferentem ad qmlibet frām, q̃d ē
ab dicere. 3° In ipso insti gñois n̄ dari ea q̃ corrumpat
accia q̃ erant in mā et q̃ producat alia de novo: q̃ illa accia
q̃ disponebant mām ad frām subalem introduciunt ipsam
vg calor et siccitas q̃ disponebant lignum ad frām ignis in-
troduciunt ipsam frām ignis in mām ligni.

Cons.

Confr. q. calor et siccitas n. destruunt nisi per
oria vel per corruptionem subiecti. Sed qn destruit fra ligni et intro-
ducitur fra ignis n. datur frigus vel humiditas q. sit oria caloris et se-
citatis: q. n. destruit subiectum q. e. eadem ma. 1.a q. manet eadem
sub utraq. fra: q. nil datur p. qd. talia accia corrumpantur. Dei-
nde superfluum e. admittere duo ignes si eorum unum maior in-
tre vel remissione suffit ad utrangz fram.

Ob. 1.o In corruptione compi. nalis n. manet
quantitas: q. neq. caetera accia. Pr. ans q. maiorem convniam
hit ma. 1.a cum fra subali, qm. cum quante: sed fra subalis
et ejus convia ad mam perit: q. et quantitas et ejus unio. Pr.
mam et fram magis cohre in ente q. 1.o in ofsicio. Vel quantitas
e. ma, et ejus unio deuterior vel unio subalis sit. Resp. Sed
maiorem conexionem hit aia nalis cum spe. illigit qm. cum ma. si
qd. istam amittit illas v.o retinet separatas. Dicitur 1.a prior
respicit fram subalem qm quantitem: q. prius illam recipit. Pr.
mam prius respicere fram in intre qm in executione.

2.o Alis 2.o supponit 1.um: q. sublato au. 1.o deg
dit unio aulis 2.i seu quantitas. Pr. fram dici aum. 1.um ig.
f. n. v.o q. prius dei in ma. qm quantitas ut diximus in Athebus.
Et dic aulis 2.um supponere 1.um indeterum n. deteram: supponit
n. mam deteram subjectam. Qn Artes dixit in corruptione
manere nudam mam, illigit mam sine fra subali. Et qn
dixit n. manere subiectum sensibile illigit compum subalte,
qd. pone dr. sensibile ut qd.

Cap. 8.um

Vtr. in compo. phyco dentur multae fra subales?

Aliqui Ati. est admittenda fra subalis in compo. phyco. quot in
illo tam pratas subalia unam cri recognimus. Pr. 1.o si
Sor v.g. p. unam fram esset Ens p. aliam Ait. p. aliam vivens etc.

poet

poit Ds separare istas fras q reali distinguunt, et tunc poit
hoc et hō nō esset vivens tāt: qd manifeste implicat. 2°
q compositum physicum relinquit unam tm aoim: sed tunc āa haberet
unum tm totum partem: g unam tm fram. 3°. Unum esse
fit ex forma pōt et aūg si compositum physicum hit ptes aūs
subales int compositum partiales.

Alij Aut cum Scoto admittunt fram
subalem corporeitatis quam dicunt mā in q requiri ante
ad receptionem et extensionem alterius fre subalis. Refellitur tm
ista sn a ex impugnatione superioris: dum si fra rationis vg pōt
conferre compo alios gdus, tm poterunt dare gdum corporeum
tandem g talis fra neque esset mā à q reali distingueri a mā
neque natalis q n ē primum motus ac quietis: hoc n primum ē fra
rōnalis: nulla alia apparet: g n ē admittenda talis corporeitatis.

Obijciunt tm 1°. Ex operōibus spē diversis
colligitur gnā seu fra spē diversa: sed in compo physico sunt operōes
spē diversa quot pntia essentia: g ex erant fr spē diversae. Pr
mi & hoc discurrit sentit vivit et movetur distenditur corporatur
et subalr: sed hae operatō rent nō hōis alijs viventis corporei
corruptibilis compitis in cōi et subal: g est sed spē rōes et forma
spē diversa. R. maior ē vām de operōib q dant in diversis subiectis
nō vō in eod habente fram q contineat eminenter ptōes fras ceterorum.
Tunc n ab una tm fra poiunt tales operōes provenire mediantibus
hus diversis gdis.

2° In hoc dant operōes q antecedunt alias
nam prius ē nutriri qm sentire et sentire qm discurrere: g etiam
dant fra à qq proveniant. R. tales operōes ē mete priores
alijs: in tm dant diversae fre subales mete. nō vō physice:
dant tm diversae fra actuales physice à qq im° proveniunt tales
operōes q fluunt à fra subali.

3°. Si una ē tm fra in talibus hō vg eandem
dem discurret et sentiet: sed equus sentit et n discurrit: g

sig

signum ē q̄d eo sentiat p unam et discurrat p aliam. R.
ng cōam q̄ fr̄a subales q̄ prestantiores eo ptēs continent
ptēs viries aliq̄s hinc pōēs actiates s̄pē dersās ing p̄ors
tales operōes imō pveniunt.

4o. Vivens componitū ex corpore et aīa: sed
corpus n̄ ē sola mā: ḡ hēt frām corporeitis. Ob mi q̄ fr̄a eq
etā ē corporea, et tn̄ n̄ ē mā: ḡo corpus n̄ ē sola mā. R. corp
n̄ dicere deprali solam mām, sed mām cum organis ad opet-
rand. Un corporeum eq desumitū ā mā et ā frā corporeits te
neutra sit corpus completum et corporeum hōs desumitū ex
sola mā n̄ ex frā q̄d manifestius fiet qn̄ oprimus, un grūs me-
thi desumunt.

5o. Parta carnis ā vivente abcisa unitū
iter viventi: ḡ conservavit aliq̄m frām viventis p̄qm post
acquiret frām viventem. R. ad tale unionem sufficere dis
poēs: Arg. ḡo nata dar regressus ā privōe vitae ad vitam.
R. P. Eis sol negare talem regressum et etiam mām t
6a pēs qualitates ejus ut si aīa set mām relig̃ … t
caput nequit nata ad ista redire.

6o. Si n̄ dar frā corporeitis seqr cadaver
ā viventium ejusd spēi ēē dersē spēi et cadavera viventium
dersē spēi ēē ejusd spēi qd n̄ videtur dm. P. anīs. Nam si
Petrus calore periat Paulus v.o frigore, tales dispoēs et
qua ibiq̄ inducunt spē: ḡ etm frā cadaveris q̄s induunt. C. 3o
si Petrus et Bucephalus calore moriani eorq̄ cadavera er-
unt ejusd spēi sicut dispoēs. R. con etiam. Contra cadavera
houm hent easd figās et organa: ḡ sūt ejusd spēi. R. ng cōam.
talia n̄ actia n̄ manent psē, sed p accidens cum n̄ arrenti ad ali-
q̄m aōem propriam cadaveris.

7o. Gladium vulnere interficit n̄ introducit frām
cadaveris p vulnus q̄ vero ē motus localis p q̄m frā n̄ gignitur: ḡo
alia frā subalis dandaē nimir corporeitas q̄ infecta mā cada-
veris

veris, et illud componat. R. fram cadaueris in tali casu educi ex dispões antes q̄ sit instrales virtus agentis prius q̄ ē cursor.

8°. Corpus Christi D. in triduo paris fuit id qd antea erat: q° ñ recepit novam fram cadaueris. R. corpus Christi D. eē id qd mām ñ qd fram qm de novo recepit.

St. nõ per unionem novam, sed exuis antiqua assumptio

Insties q° cadauer gerit prari de Verbo de rõe mã. R. hoc ñ eē inconveniens suppo ñ qd Verbum ñ exhorruit in connexm, neq cēm qd consequens erat exhorrit. Vrges q° Verbum univit sibi fram cadaueris p novam unionem hypostaticam. R. eō ñ opus eē. sd sufficit qd cadauer demñ à sumpta fuit ut rõe illius preder 2° de Verbo sicut prari accia mã.

Cap. 9um

Qt in hõe dent multe aiæ?

Tres admittit Plato. nimir aiam intuivam in capite concupiscibilem irascibilem in hepate. Duas introducebant Manichei. alteram sed bam alteram malam q impugnari à S. Aug. et à 8a Synodo damnari. De fide ñ ē unam tn dare aiam in hõe qm cum Ds condidit hom 2° Spiravit in faciem ejus spiraculum vitæ. Et aiam roalem, q cum sit una continet oēs grads vitæ.

Pr. deinde rõe 1°. q̄ aliog Eō ñ eet unum p se, sed p accens. nam utās p sereim summiit à fra. 2° q̄ operões ejusd aiæ mutuo se retardant. nam plus intentas minor ē ad singula sūs. q° signum ē qd ab eod prõ proveniant. 3° q̄ si Eō hāt duas aias sensiuam sed et roalem erit roalis et irroalis. 4° q̄ in triduo paris corpus Christi D. sepultum ē sine aiā. q° fictitia, et superflua ē multiplicat aiar copia.

Ob. 1°. Deus Eand. 1° vegetari 2° sentire, 3° infrari aiā roali: q° qn hāt produe, hbat duas aias ve

ge

getatiuam esse, et sivam. Ad 2am vegam expelli a siua hanc a rali q dispões vitæ grantis introductas. Dices. In otti bus hanis dai aia vegiva n siua, f ralis: q sit plus aia.
Nrans. in oib n pitous hanis in qq dai gris vegivus, dai eem fra ralis qad intem. Et n dat qad ocs operoes sens ter= ream concretioem. Sicut eem dr qd aia n ethigat in pede, cum tm ibi sit.

2o. Sto hic orgas operoes: q proveniunt a dersis gris. Pi ans q aquils sivus aliqn amplecti volus coes qs voltas respicit: q etm hoc provenit ex dersis fris. Ab eo sol arguere dersas pões aciates. n vo dersas fras subales et ldicta operoes ut sint immanentes. sufficit qd accipiant in eod suppo utmo. pro vo a poa aq elicium. 3o. Morale et immortale diviunt gre: s Zaia siva e moralis, aia ralis e immortalis: q una aia n pot ee sit atrunq. R aiam sivam ex se n ee mortalem, sd indirentem ad mortalitem, et immorta litem: vn in bto e moralis in hoe immortalis.

Qrei hic eem. Pts organica cujusqatis hat dersas spe fras? Pts organica st q ali cui peculiari officio in ati st destinata ut cor cerebrum, manus etc. Rqad q nega. Pi q una fra subalis sufficit ad varietm organor et pium dissimilanium sub derso temperam et figa. Ingot aciali diviunt tales pts inr se. et hic de foets sit aciali dersas, et qmvis ossa sanguis cerebrum n centiant, id provenit ex certis disponibs n ex fra. Neq. eem dme qd n sint continua q illar conti= nuitas age cernitr.

Dices. Pts dissimilares agunt inr se mutuo et viciscim se a nali stu deturbare contendunt: q hoc pugna provenit a dersa fra. Pi ans q cor calefacit cerebrum et frigit a cerebro. R husmi pts et inr se mutuo agant, n tm id dimovere a nali stu qa st bene affecta q qlibet agit uniformi eod diformiter, et ab alia retunditr. Ata dme e qa husmi pts st male affecta

exa

exa suum statum naturalem, ut patet in febri quae est calor immoderatus cordis ex quo in reliqua membra dimanat.

Cap. X.

De capilli, ungues, lac, humores et spiritus sint animati?

De capillis, et unguibus triplex est sententia. 1a est D. Thomae et Scoti arentium, capillos et ungues informari ab anima, non tamen secundum omnes gradus, sed tantum secundum vegetivum. Fundamentum 1o quia nutriuntur et augescunt. Atqui id non convenire ex forma compositi sed ex partibus. 2o quia habent potentias activas quia crescunt, et indies fiunt duriores etc. Atqui hoc convenire ex intima conexione cum materia informata per talem formam.

2a sententia est D. Bonav. et Durandi existimantium ungues et capillos habere proprias formas vegetativas et esse radices corporis sicut herba est radix terrae. Primo quia non habent certum et definitum crescendi terminum quem tamen habent alia. 2o quia in homine mortuo crescunt. Atqui ex his non colligitur quod informentur forma activa. In cadavere autem solum crescunt apparenter quia caro continuatur et calor relictus excrementa foras repellit. In aegrotis vero plus crescunt capilli quia alimentum malum et plus cumulatur excrementi.

3a sententia est Galeni et multorum Medicorum arentium ungues et capillos non vivere nec nutriri proprie, videlicet a suscepto intus alimento et in illorum substantiam converso, sed solum impropriae per appositionem. Probant 1o quia propria nutritio non fit ex illis quae natura negligit, qualia sunt excrementa, sed ex illis quae eligit. Atqui hanc nutritionem esse propriam deteriorum quae pinde excrementis alunt propria ac proprias quas natura ad id tribuit sicut habent etiam propria organa. Et ea partibus non discriminentur. Unde etiam tota vita crescant habent terminum suae magnitudinis. Capilli vero Ethiopum crispantur propter duritiem cutis non propter dextram formam quae informant.

Quod attinet ad quatuor humores D. Tho. Vasq. Soar.

Rub.

Rub et aliis arunt illos n̄ eē animatos, neq aiā eestius neq ꝓ-
pria. Quia n̄ infrenti aiā ꝓpria, q corpus animatum h̄et ꝓpria
organa et h̄et vim nutriendi et augēti à ꝓo intrō q tū humores
n̄ hēnt; qd autm n̄ inferri frā cestius ostenditi, q ut informa-
rent eat aiā debant eē continui cum reliquis ptbus corporis (neq
n̄ vna frā pōt infrāre res separatas: atq humores n̄ s̄t ptes
continuae, sd contiguae in peculiaribs vasculis contineri, et ab
ipsis et à cātō discreti: g n̄ s̄t animati.

2°. At n̄ nutriri ex suis ptb: atqui ultimum alimtum
aliis ē sanguis: g n̄ infrati frā aliis. 3° q si aliciijus vena sang-
uis q exit pōt eē continuus cum illo qē intra venas: et tm qē: et tmq
ē foris n̄ animari frā cestius: g neq q ē intra venas. 4° q omnium Xpi
bitinum aīte sanguinem Xī D. ex vi consecris Hostia eē in illa
cū q consumitantiam, [illegible] cm esset ex vi consecrois, si informareti cesti-
ustara; nam aiā ē ex vi consecris n̄ vi p concomitiam. Quae de
sanguine animus dicenda cm s̄t de lacte q ē sanguis ut sibi
videti, et de adipe qnl aliud ē qm sanguis de ... ꝓ bam nutroim.

Ob I°. Quod hois humores s̄t ptes illius sicut
quot alimta s̄t ptes Vrsi: g dent infrare pts cestius. R neq alimta
neq humores ēē ptes continuas sd contiguas et ideo requnt divs-
as frās, et tr humores moveanr in divsās ptes corporis n̄ moveri à se
sd à frā cestius quadmum alimentum et excrementum n̄ moveri
à se sd à pōa motiva aiā. Et tal n̄ pōt vivere effuso vi sangui
ne, sicut vivit aliqn diu deficiente alimto ē q deffit calor q san-
guine adhaeret.

2°. Sanguis unitus fuit imle Verbo D. q si n̄ infrari
frā cestius seqr Verbum D. assumpsisse duas frās sanguineam,
et hanam, et n̄ minus pōt dici sanguinem qm hoim. R Verbum
D. vnisse sibi imle nam hanam. ptes vo rōe cestius n̄e, eo mō q s̄t in
cesto q pts n̄ pount dici de Verbo ꝓ coicoem idiomatum primariam:
n̄ n̄ dr qd Verbum D. sit mā ꝓ frā ꝓ caput ꝓ manus q s̄t ptes
continuae. vn multo minus pount de illo affirmari ptes contiguae nisi

2°

2° quemadmodum etiam actia.

Tandem quod spectat ad spiritus tam animales quam vitales, videtur certum non infundi a matre. Probatur quia spiritus nihil aliud sunt quam partes sanguinis magis defecati cum hoc solo discrimine quod non sint alimentum actus sicut reliquus sanguis. Dices spiritus nutriunt quoniam animant. Respondetur nutrire impropie quatenus conveniens ac[?] statu sustentant et reficiunt. Instatur. Species rerum externarum inhaerent spiritibus et ab illis transferuntur ab uno in alium: ergo similiter sunt et vitales: ergo a matre etiam spiritum. Respondetur concedo quod sicut transmissio specierum seu sensationum fit a sibi, ita etiam transmissio spirituum.

Cap. XI.

Utrumque parens concurrat active ad generationem?

Negat Aristoteles, D. Thomas et alii existimantes solum parentem concurrere effective ad generationem actus et ad formationem et ad dilinationem foetus. Galenus tamen, et Medici, et Antiqui Thomistae, quos sequitur Scotus cum suis utrumque parentem effective concurrere affirmant. Probatur 1° quia res ejusdem speciei habent potentias ejusdem rationis: sed semen et mas in generatione ut sunt ejusdem speciei: ergo habent potentiam activam et semen ejusdem speciei. Probatur 2° quia proles non solum patrem sed etiam matrem similitudine refert. quod si aliquando neutrum referat provenit ex aliis causis ad hoc efficientibus quales sunt caelestes influxus temperamentum, ut primarum qualitatum etc.

Fundamentum oppositae sententiae est quod agens et patiens distinguuntur inter se: quod non fieret si utrumque parens haberet vim activam. Hoc tamen non evincit, quia passum est materia in quam foetum inducitur, quae materia distinguitur realiter ab agente et ab utroque parente. 2° Fundamentum quia ova mulierum semen non attingunt et infecunda. Hoc tamen solum probat marem esse causam principalem. et ideo neutrum parentum solum agit generare probatur. Alia argumenta videantur apud C.

Concurrunt autem parentes remote ad generationem

p virtutem seminariam q̃ e instrumentum grantium, cui mater gram tacliviam fovet. Hic autem cursus ex p̃te parentum n̄ e sat ad pducendam unionem inter m̄am et f̄am in q̃ consistit gr̄io sed afr̄oem et distinc̄oem foetus. qd nil aliud e, q̄m disp̄is cum certa quantitate figura, et tempore primarū q̄tuor q̄litatum, et aliarum q̄ ex primis resultant.

Q̄nis tamen cur ad gr̄oem h̄anam requirat tam longa pparatio antequam f̄ra ratis in m̄am introducatur: R̄et D. Thō 103 de Pōt a q. 8. q̃ f̄ra e excelentior eo maiorem apparatum organicum requirit q̄ n̄ nisi densim efficit. Neq. e inconveniens qd m̄a q̄ ad f̄am disponitur antecedat ipsam f̄am longo intervallo q̃ nobili adventu opificis conveniat.

Cap. XII.

Q̇ ordine antiquum membra formentur?

Aiunt n̄ulli, oia simul membra dq̄ l.º f̄ari. Qd tamen repugnat experientia Anatomia et rōi, quemadmodum n̄ n̄a ab aliis corpus paulatim agit, itaque qd membra citius l tardius f̄at. Medici q̄° duce Hipocrate contendunt epar prius effra̅, q̄m cetera membra, deinde cor. 3.° cerebrum. oiaque mediante umbilico. Pz q. foetus prius nutriri deinde animari: Sed hepar e officina sanguinis q̄ fit nutrio: q̃ dēt pcedere cor et cerebrum. Conf. q̄ incipiunt a facilioribus ad difficiliora: iecur autem e facilius.

Ales tamen D. Thō et alii aiunt prius effrari cor q̃ cor e fons caloris. Sed nullum inati vivit sine calore. q̃ prius dēt effrari caloris ofiuna. Conf. q̄ foetus initio vit alitur sanguine materno: q̃ n̄ indiget l.ª sanguinis oficina. Q̃ sn̄ pcedit de aliis q̄ hent cor, de membro q̄ in aliis animantibus rēt cordi. Itaque sn̄ª p̄batis e.

Q̄ntī l.º Vtrum q. l.º formantur membra foetus maneat postea in illis, V mandere semper membra p̄fica cadant et io membra stabilisa, l n̄ repululant, l renasciam impossi. Q̄nti 2.º